

PO AŠTUONIŲ METŲ

Mislinčius.

Šių metų kovo 4 d. suėjo lygiai aštuoni metai nuo dienos, kada pirmą kartą įžengė į Washingtono Baltąjį Namą p. Woodrow Wilsonas, kaip Jungtinių Am. Valstijų prezidentas.

1912 metų rinkimai davė Amerikos Demokratų Partijai nepaprasto triumfo, nes nuo daugelio metų nebuvo demokrato prezidento. Amerikos publika yra labai paviršutinė, nesigilina į svarbesnes problemas, bet visa ką bando išrišti rankos pamojimu, keliais žodžiais. 1908 metais Amerikoje siautė pramoninis krizis. Politikeriai paskelbė, kad tai kaltė republikoniškos administracijos ir akli "jankiai" tam įtikėjo — reikia pakeisti republikonus demokratais, nes republikonai prasti šeimininkai. Kad ekonominiai kriziai yra pasekmė kapitalistinės gamybos, apie tai "jankiam" ne galvoj; mat, tai svetimžemių išmislis.

Ir taip tie bėdinai Amerikonai keičia partijas, kaip panelė pirštinaites. Apart 1908 metų krizio, buvo trusų klausimas, muitų klausimas ir begales kitų, kuriuos demokratai žadėjo išrišti. Be šių klausimų, demokratam gelbėjo dar ir ta aplinkybė, kad nabašnikas Rooseveltas buvo sukėlęs, taip vadinamą "progresyvę audrą" Amerikos politikoje. Republikonų partija skilo, todėl nei viena jos dalių nelaimėjo. Demokratas tas išėjo ant naudos. Demokratai išstatė savo vyriausią trupą, kokį tik turėjo, p. W. Wilsoną. Wilsono nominavimui ir išrinkimui daug gelbėjo ir W. J. Bryanas.

Wilsonas Amerikoje buvo žinomas, kaip istorikas, rašytojas, kolegijos profesorius ir "nepermaldaujamas demokratijos gynėjas". Pasklausus, ar buvo tikrąja pavyzdys Wilsonas demokratijos (buržuazinės) gynėjas, mes gautume negatyvų atsakymą. Wilsonas, ir savo būdu, ir įsitikinimu, ir veikimu — buvo didžiausias autokratas. Autokratas jis buvo, ir kolegijoje, ir New Jersey's gubernatoriaus kedėj, ir prezidento katedroje. Žinoma, jis turėjo šiek tiek pakantų aštuonioliktos amžiaus demokratinėms svajonėms. Jis grožėdavosi skaitymais apie demokratiją ir juos gerbė. Be to, jis turėjo ir supratimo apie demokratinę valdymą ir tas žinojimas jam neapsakomai buvo naudingas mulkinimui miniu. Apie pritaikymą tų demokratinų metodų prie jo administracijos — negalima buvo nė svajoti, žinant Wilsoną.

Kad Wilsonas buvo autokratu, tai jau galima matyti, kad ir iš jo elgimosi su ministeriais. Pirmasai ministras Bryanas negalėjo su juo sugyventi, turėjo rezignuoti. Bryano vietą užėmė kitas žymus politikierius Lansingas. Šis buvo, faktinai, prašalintas paties Wilsono. Tik toksai vergas, kaip Colby pajiegė išlaikyti iki galui savo tarnystę.

Demokratinė Wilsono administracija nepajiegė išrišti bedarbės klausimo nei pragyven. reikmenų brangumo. "Likvidavimas" muitų ir "ardymas" trusų virto tikruoju fiasko, iš taip didelio šauksmo apie juos. Smulkioji kompeticija pramonėje taip pat neįsikūnijo. Trustai niekad taip nežydėjo, kaip Wilsono laikais, kuri sakėsi, kad turis trustus saujoj. Demokratai nežino ar nenori žinoti, kad trustai yra pasekmė pramoninio besiplėtojimo ir jie pasiliks, nežiūrint, kas ką apie juos sakys. Trustus reikia negriauti, bet paimti į visuomenės rankas (darbininkų valstybės laiku) ir paversti juos visuomeninio gamtinimo organais.

Vyriausiasis bandymas Wilsono tarptautinės politikos, be abejonės, yra jo veikimas karo laiku. Bet pirma, negu jis nuvažiuo į Versalę taikos darytų, mes turėjome progos matyti jo atsinesimą link Meksikos. Meksikos reikaluose, galbūt, Wilsonas elgėsi geriau, negu būtų kitas buržuzinis prezidentas, būdamas jo vietoj. Jau nuo seniai Meksika yra ekonominiškai užkariauta Amerikos kapitalistų. Tiems kapitalo šaukimui už karinį prisirengimą.

Vienok, 1916 metais karo nebuvo skelbta. Viena, tada spēkos sekmingai svyravo tarp Centralinių valstybių šinėjimais amerikonių ir kitoki "triksai", kad tik Amerikai užpuždius ant Meksikos. Geltonoji spauda, visoki Hearstai ir kiti — šaukė visa gerklė — karo. Kulminacija tapo pasiekta užimant Vera Cruz uostą. Išrodė, kad karas neišvengtinas. Bet, Wilsonas, ar tai matydamas, kad karas per daug kaštus,

ar nenorėdamas susikelti priešais save Centralinę ir Pietinę Ameriką, ar norėdamas turėti liuosas rankas laukiama kare prieš "Vokietiją — susilaikė nuo karo su Meksika. Žinoma, tai nebuvo kokia "mielaširdystė", bet šaltas ekonominis išrokavimas.

Pradėjus Vokietijai begailęstingą submarinų kovą prieš Santarvę, Wilsonas reikalavo Amerikai "ginkluotą neutralitetą", nežinodamas, ar nuododamas neįsiplėtojimo ir jie pirmieji žingsniai tikrojo besirengimo karan. Ginklą kartą pagėmus į ranką, jau sunku jį padėti atgal nevertojus. Jau 1916 metais buvo aišku, kad Amerika vėliau ar anksčiau įklims karan. Sudėti milijonai dolerių Santarvės karo dieviui, kaip paskolos, turėjo būti atgauti; Amerika negalėjo leisti pralošti karą Anglijai ir Francijai, nes tai buvo gelbėjimas Amerikos bankierių milijonų.

(Iš "Liberator") Anglijos kapitalistai norėjo pagrobtį Užkaukazyje visus aliejų šaltinius, bet jų reikalai likosi nukryžiuoti ir jau neprisikels iš numirusių, nes sargyba budi.

dar keturiam metam. Išties, 1916 metais Wilsonas suviliojo nemažą žioplelių savo "taikos programa": net tuoli "socialistai" balsavo už Wilsoną, kad jis "apsaugojų mus nuo karo".

Bet kaip tik praėjo rinkimai, kaip tik Santarvės saugumui pradėjo gręsti pavojus, taip greitai Wilsonas iš taikos baltandžio virto karo aru. Ir štai 1917 m. baltandžio 2 dieną Wilsonas prašo kongreso paskelbti Vokietijai karą. Po keturių dienų debatavimo, kongresas paskelbė tai, ko Wilsonas norėjo — karą. Tuoj po tam ir verstinos tarnystės įstatymas tapo paskelbtas. Taip, kad į keletą dienų visa Amerika pavirto karo stovykla. Cenzura ir reakcija pradėjo kelt puotą, tūkstančiai jaunų vyrų tapo pašaukta karo tarnyston, o kiti tūkstančiai sulimšti į kaulėjimus. Prasidėjo laikraštų persekiojimas, jų uždarinėjimas; laisvė žodžio panaikinta; gatvėmis vaikiojasi gėvodos pasamdytų ir karo svaigulių apjakusių žmogystų; priėjo net prie to, kad darbo vadus ir karo priešus pradėjo ne tik persekioti, smala ir plunksnom "puošti", bet net žudyti, paveizdan, Frank Little, etc.

Visos tos orgijos dėjosio po Wilsono, "demokratijos apastalo", nosia. Galbūt, Wilsonui rodėsi, kad tas gauji siutimas reikalingas kėlimui ir laikymui karo ūpo. Jei gu taip, tai karas atrodo da blogesnėj šviesoj.

Pastatęs pašto ministerių siuraprotį, fermerį, Burlesoną, tuomi Wilsonas Amerikos piliečių nuomos parvedė reakcinio bukapročio malonei. Pasekmėj to, ir mes, lietuviai darbininkai,

nemaža nukentėjome: uždarė mūsų "Kovą" ir "Naująją Gadynę", persekiojo "Laisvę". Tokiem politiniam prostitutam, kaip "Naujiešos" ir "Keleivis", žinoma, tas reakcijos siautimas išėjo ant naudos.

Anglijos kapitalistai norėjo pagrobtį Užkaukazyje visus aliejų šaltinius, bet jų reikalai likosi nukryžiuoti ir jau neprisikels iš numirusių, nes sargyba budi.

LIETUVIS FOTOGRAFAS IR MALIORIUS Nufotografuoja ir nurašojo visokius paveikslus įvairiausiomis spalvomis. Atvažiuoja senus ir krajavus ir sudaro su amerikoniškais. Darba atlieka gerai ir pigiai. Kreipkitės šiuo adresu: JONAS STOKES 173 Bridge St. C. Brooklyn, N. Y.

GERIAUSIOS FARMOS Kas tikrai norite pirkti ūkų (farmų), nežiūrint, kokioj dalyj Suvienytų Valstijų, tai pirma, negu bandysite pirkti, rašykite man, o aš prisisiūsiu jums labai gerą ir naudingą knygelę su visomis informacijomis apie ūkų pirkimą visai dykai. Knygelėje rasite gerų ir naudingų nurodymų, kaip ir kokiu būdu reikia pradėti gyventi ant ūkės, idant išvengus didelių išlaidų. Knygelėje nurodoma, kiek kainuoja, pradedant gyvent ant ūkės, gyvuliai, ūkiški padarai ir žemdirbystei reikalingos mašinos, ir po kiek ir kokiu jėgu galima sėti i akerį. Taip pat rasite aprašymus apie daugelį ūkių, kurios yra ant pardavimo Michigan ir Wisconsin valstijose. Aš turiu pačes iš anglų ūkininku 140 gerų ūkių ant pardavimo visokio didumo, su visais būdinkais, sodais, gyvuliais ir ūkio mašinomis. Turiu 17 gerų ūkių del išmainymo ant miestuose esančių namų. Visos pamintotos ūkės randasi puikiausioj lietuviškait ūkininkais apgyventoj kolonijoj ir arti pramoningoj miesto Scottville, Mich. Aš vienas toj kolonijoj jau išpardaviau lietuviams apie 400 ūkių. Toj vietoj žemė yra juodžemė su moliu, kuri išduoda geriausius vaisių. Laukai lygūs, gražūs ir be akmenų. Oras sveikas, vanduo geras, tarpe upelių ir ežerų. Auga visokie javai kuogeriausiai, taipgi puikios pievos ir sodai. Atvažiuokite, o mes aprodysime jums visas ūkes toj didelėj lietuvių ūkininkų kolonijoj, iš kurių galėsite išsirinkti vieną ir sau patinkamą. Rašykite, o aptursite puikią ir naudingą knygelę. ANTANAS KIEDIS CO. Peoples State Bank, Scottville, Mich.

